

C/2024/1819

11.3.2024

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 25 stycznia 2024 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Audiencia Provincial de Barcelona – Hiszpania) – Caixabank SA, dawniej Bankia SA (C-810/21), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-811/21), Banco Santander SA (C-812/21), OK, PI (C-813/21) / WE, XA (C-810/21), TB, UK (C-811/21), OG (C-812/21), Banco Sabadell SA (C-813/21)

[Sprawy połączone od C-810/21 do C-813/21 ⁽¹⁾, Caixabank (Przedawnienie zwrotu kosztów hipotecznych)]

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Koszty wynikające ze sformalizowania umowy kredytu hipotecznego – Zwrot kwot zapłaconych na podstawie warunku uznanego za nieuczciwy – Rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia roszczenia restytucyjnego]

(C/2024/1819)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Caixabank SA, dawniej Bankia SA (C-810/21), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-811/21), Banco Santander SA (C-812/21), OK, PI (C-813/21)

Strona pozwana: WE, XA (C-810/21), TB, UK (C-811/21), OG (C-812/21), Banco Sabadell SA (C-813/21)

Sentencja

1) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w związku z zasadą skuteczności

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwiają się one wykładni sądowej prawa krajowego, zgodnie z którą w następstwie stwierdzenia nieważności nieuczciwego warunku umownego obciążającego konsumenta kosztami zawarcia umowy kredytu hipotecznego roszczenie o zwrot takich kosztów podlega dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, który rozpoczyna bieg w chwili, gdy warunek ten wyczerpuje swoje skutki wraz z dokonaniem ostatniej płatności wspomnianych kosztów, przy czym nie ma w tym względzie znaczenia okoliczność, że konsument ten ma wiedzę o ocenie prawnej tych okoliczności faktycznych. Zgodność zasad stosowania terminu przedawnienia z tymi przepisami należy oceniać z uwzględnieniem tych zasad jako całości.

2) Dyrektywę 93/13

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwia się ona wykładni sądowej prawa krajowego, zgodnie z którą w celu określenia początku biegu terminu przedawnienia roszczenia konsumenta o zwrot kwot nienależnie zapłaconych w wykonaniu nieuczciwego warunku umownego można uznać, że istnienie utrwalonego orzecznictwa krajowego dotyczącego nieważności podobnych warunków umownych wykazuje spełnienie przesłanki dotyczącej wiedzy danego konsumenta o nieuczciwym charakterze tego warunku i wynikających z tego skutkach prawnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 30.5.2022.